

Media dhe Administrata në Kosovë

**TEMA PËR TITULLIN
MASTER I SHKENCA POLITIKE
NGA**

Bekim D. Olluri

**UNIVERSITETI I PRISHTINËS “HASAN PRISHTINA”
FAKULTETI FILOZOFIK
DREJTIMI: SHKENCA POLITIKE
PROGRAMI: STUDIME EVROPIANE DHE ADMINISTRATË PUBLIKE**

PRISHTINË

PRILL, 2026

REZYME

Kapitulli I – HYRJE

Kapitulli hyrës trajton kontekstin politik, institucional dhe shoqëror të Kosovës, me theks të veçantë në periudhën e tranzicionit demokratik dhe procesin e reformimit të administratës publike. Në këtë pjesë nënvizohet rëndësia e krijimit të institucioneve profesionale, të përgjegjshme dhe transparente, si një kusht i domosdoshëm për avancimin drejt integritetit evropian. Media paraqitet si një aktor i rëndësishëm në mbikëqyrjen e punës së administratës publike dhe në fuqizimin e proceseve demokratike. Theksohet se marrëdhënia ndërmjet medias dhe administratës është thelbësore për rritjen e transparencës, llogaridhënies dhe besimit të qytetarëve në institucionet publike. Në fund të kapitullit paraqiten qëllimi i studimit, objektivat kryesore, pyetjet hulumtuese dhe hipotezat që shërbejnë si bazë orientuese për zhvillimin e mëtejshëm të punimit.

Kapitulli II – SHQYRTIMI I LITERATURËS

Ky kapitull paraqet bazën teorike të studimit përmes një analize të literaturës relevante mbi median, qeverisjen dhe administratën publike. Fillimisht shqyrtohen teoritë kryesore që lidhen me funksionimin dhe ndikimin e medias, përfshirë teorinë e lirisë së shprehjes, teorinë e fuqisë së medias, si dhe konceptet e llogaridhënies dhe transparencës në qeverisje.

Në këtë kuadër, media trajtohet si një mekanizëm thelbësor për mbikëqyrjen e pushtetit dhe si një faktor i rëndësishëm në formësimin e opinionit publik. Vëmendje e veçantë i kushtohet rolit të saj në promovimin e qeverisjes së mirë dhe në rritjen e përgjegjshmërisë institucionale.

Më tej, kapitulli analizon marrëdhënien ndërmjet medias dhe administratës publike, duke paraqitur modele të ndryshme të ndërveprimit mes tyre. Në përmbyllje, theksohet se bashkëpunimi dhe konflikti përbëjnë dy dimensionet kyçe të kësaj marrëdhënieje, të cilat ndikojnë drejtpërdrejt në cilësinë e proceseve demokratike.

Kapitulli III – METODOLOGJIA E HULUMTIMIT

Ky kapitull paraqet qasjen metodologjike të ndjekur në realizimin e studimit, duke sqaruar mënyrën se si janë mbledhur, analizuar dhe interpretuar të dhënat. Studimi mbështetet në një qasje të kombinuar kërkimore, e cila integron metoda cilësore dhe kuantitative për të siguruar një analizë më gjithëpërfshirëse dhe të balancuar. Metodatat kryesore të përdorura përfshijnë analizën e përmbajtjes së mediave, shqyrtimin e dokumenteve zyrtare dhe analizën e rasteve konkrete, të cilat ndihmojnë në kuptimin më të thellë të ndërveprimit ndërmjet medias dhe administratës publike. Përpunimi i të dhënave realizohet përmes teknikave tematike dhe analizave statistikore, me qëllim rritjen e saktësisë, validitetit dhe besueshmërisë së rezultateve. Në fund të kapitullit,

shpjegohet mënyra se si të dhënat e përpunuara interpretohen për të nxjerrë përfundime të argumentuara lidhur me ndikimin e medias në funksionimin dhe performancën e administratës publike.

KAPITULLI IV – ROLI I MEDIAS NË TRANSPARENCËN DHE LLOGARIDHËNIEN E ADMINISTRATËS PUBLIKE

Ky kapitull shqyrton në mënyrë të thelluar rolin e medias në forcimin e transparencës dhe llogaridhënies së administratës publike në Kosovë. Analiza përqendrohet në funksionet kryesore të medias, duke përfshirë informimin e publikut, edukimin qytetar, monitorimin e institucioneve dhe nxitjen e pjesëmarrjes qytetare në proceset vendimmarrëse. Vëmendje e veçantë i kushtohet gazetarisë investigative, e cila konsiderohet një instrument i fuqishëm për zbulimin e rasteve të korrupsionit, abuzimit me detyrën dhe keqmenaxhimit të burimeve publike. Në këtë kuadër, paraqiten edhe shembuj konkretë të raportimeve mediatike që kanë kontribuar në rritjen e përgjegjshmërisë dhe përmirësimin e performancës institucionale. Gjithashtu, kapitulli trajton sfidat kryesore me të cilat përballen mediat, si presionet politike dhe ekonomike, mungesa e pavarësisë financiare, si dhe kufizimet ligjore që mund të ndikojnë në lirinë e raportimit. Në përmbyllje, theksohet se, pavarësisht këtyre sfidave, media mbetet një faktor i domosdoshëm për ndërtimin e një administrate publike transparente dhe të përgjegjshme.

KAPITULLI V: MARRËDHËNIET MIDIS MEDIAS DHE ADMINISTRATËS PUBLIKE

Ky kapitull trajton në mënyrë të detajuar natyrën dhe dinamikën e marrëdhënieve ndërmjet medias dhe administratës publike në Kosovë. Analiza përqendrohet në format e ndryshme të ndërveprimit, duke përfshirë bashkëpunimin institucional, por edhe konfliktet dhe tensionet që shfaqen gjatë procesit të raportimit mediatik. Në këtë kuadër, shqyrtohen perceptimet e zyrtarëve publikë ndaj rolit të medias, si dhe qëndrimet e gazetarëve ndaj funksionimit dhe transparencës së administratës publike. Vëmendje e veçantë i kushtohet faktorëve që ndikojnë në këto marrëdhënie, si mungesa e besimit reciprok, ndikimet politike dhe pengesat në komunikimin institucional. Kapitulli thekson se këto sfida shpesh kufizojnë zhvillimin e një dialogu të hapur dhe konstruktiv ndërmjet palëve. Megjithatë, në përmbyllje argumentohet se ndërtimi i një bashkëpunimi të qëndrueshëm dhe profesional ndërmjet medias dhe administratës publike është thelbësor për forcimin e qeverisjes së mirë dhe funksionimin efektiv të demokracisë.

PËRFUNDIME DHE REKOMANDIME

Në përmbyllje, ky punim nxjerr në pah rolin vendimtar të medias në rritjen e transparencës dhe forcimin e llogaridhënies në administratën publike në Kosovë. Gjetjet e studimit tregojnë se

veçanërisht gazetaria investigative ka ndikim të dukshëm në identifikimin dhe ekspozimin e praktikave korruptive, duke kontribuar në rritjen e përgjegjshmërisë së institucioneve publike. Rezultatet theksojnë gjithashtu nevojën për një media më të pavarur dhe të mbështetur institucionalisht, në mënyrë që ajo të ushtrojë funksionin e saj mbikëqyrës pa ndërhyrje apo presione të jashtme. Njëkohësisht, evidentohet rëndësia e përmirësimit të komunikimit ndërmjet administratës publike dhe mediave, si dhe garantimi i qasjes më të lehtë dhe më transparente në informacionin publik. Ndër rekomandimet kryesore përfshihen forcimi i kapaciteteve profesionale të gazetarëve, rritja e standardeve etike në raportim dhe zhvillimi i mekanizmave institucionale që mbështesin transparencën dhe bashkëpunimin. Zbatimi i këtyre masave do të kontribuonte në konsolidimin e proceseve demokratike dhe në ndërtimin e një shoqërie më të hapur, të informuar dhe të përgjegjshme.